

Ljudje na vasi so odprte nravi

»Preko tisoč šeststo nas prebiva v Spodnjih, Srednjih in Zgornjih Gameljah ter na Rašici — torej v vaseh, ki sestavljajo krajevno skupnost Gameljne-Rašica. Navkljub tako velikemu številu ljudi z bolj ali manj različnimi težavami, pa le-ti držijo skupaj, si pomagajo med seboj, ko je potrebno in na ta način mnogo težav rešijo sami. V mestu kaj takega ne bi bilo mogoče, tam so ljudje preveč zaprti sami vase in v svoj družinski krog,« pravita tajnica KS MARINKA REPIC in predsednik sveta KS MIRAN ČERNIVEC.

Gameljne in Rašica sta res še pretežno kmetijski področji, poseljeni z individualnimi hišami, stanovanjski bloki so le trije, zgradila pa jih je Rašica za svoje uslužbenke. Pravih kmetovalcev, tistih, ki se preživljajo le s kmetovanjem, pa je vedno manj. Skoraj v vsaki družini je tudi kdo zaposlen v združenem delu. To pa seveda pripomore k temu, da imajo kmetje sodobno opremo. Stroji za molžo (mlekarstvo je razvito predvsem v Gameljah) in silosi niso več redkost. Na Rašici so tudi zelo ugodne razmere za pašo, vendar tam nimajo zbiralnice za mleko, tako da tamkajšnji kmetje kmetijski zadrugi Medvode, s katero so kooperanti, ponujajo v odkup predvsem meso.

Od delovnih organizacij sta na tem območju le poskusni obrat Zavoda za raziskavo materiala in konstrukcij, ki zaposluje petnajst ljudi in Rašica, v kateri je zaposlenih veliko krajanov, predvsem žensk. Obe delovni organizaciji s krajanom dobro sodelujeta. Pomoč Rašice krajevni skupnosti s finančnimi sredstvi in uslugami postaja že prav tradicionalna. Obrtništvo je dobro razvito — več je mehanikov, izdelave plastičnih mas, pletilstva..., frizerskega salona in čevljarke delavnice, ki si ju krajan tako želi, pa si na žalost nihče ne omisli.

In če se navežemo na prej nakazano solidarnost občanov: z udarniškim delom so zgradili dom KS, financirali so gradnjo telefonskega omrežja, prispevali so sredstva za asfaltiranje vaških poti, uredili so odvoz smeti. To seveda ni vse, kar so storili, oprti na lastne sile, vendar pravijo, da se nad storjenim ni dobro uspraviti, bolj pomembne se jim zdijo težave, ki jih pestijo v tem trenutku in ki jih bo treba v kratkem rešiti.

Taka težava je na primer pomanjkanje vode. Številno prebivalstva tu namreč hitro narašča, ker je bilo pred leti izdanih veliko lokacijskih dovoljenj. Sedaj so izdajo dovoljenj ustavili, saj zaradi prevelikega števila prebivalstva prihaja do tolikšne porabe vode, da je tisti, ki žive na višjih predelih, sploh ne dobijo. Rešitev vidijo v obnovi vodovoda in v povezovalnem kanalu Tacen—Šmartno—Gameljne. Kot ponavadi

se je tudi tu zataknilo pri finančnih sredstvih. Na Rašici, kjer imajo svoj vodovod, ki je zaradi dotrajanosti potreben sanacije, pa je del finančnih sredstev že zagotovljen, težava pa je nastala pri lastništvu, saj je ozemlje okrog vodovoda v zasebni lasti.

Ze dolgo navzoča nevšečnost je, da v vsej krajevni skupnosti nimajo niti enega vrtca za predšolske in šolske otroke, ki jih je več kot tristo. Za zdaj vodijo otroke v vrtec v Šentvidu, vendar je ta precej od rok, predvsem za tiste starše, ki so zaposleni v Gameljah, pa morajo vsako jutro in popoldne premeriti pot do Šentvida in nazaj. Dodatna težava je še to, da avtobus mestnega prometa vozi na eno uro, ob »konicah« pa na pol ure.

V kratkem bodo ta problem rešili s krožno progo Šentvid—Gameljne—Ježica, saj je Rašica že zagotovila sredstva za manjši avtobus, na žalost pa za vrtec za zdaj še ni veliko upanja. Navkljub tem in še nekaterim neprijetnostim ali pa morda ravno zaradi njih, so krajanje dejavni na vseh področjih družbenega in političnega življenja. Delegatski sistem deluje tako, kot mora: delegacije so aktivne, seznanjene so s problemi, ki jih vestno posredujejo naprej. Prav tako so nenehno aktivne družbenopolitične organizacije; tudi mladina, kjer je dalj časa trajalo mirtilo, je ob novem vodstvu in oprta predvsem na mlajše mladince, z vso vnemo poprijela za delo.

Od društev zasluži največjo pohvalo kulturno društvo Stane Kosec, ki s svojim mešanim pevskim zborom dosega zavidanja vredne uspehe, s svojimi nastopi pa tudi večkrat popestri življenje krajanov. Ti se na kulturne prireditve tako množično odzivajo, da je dvorana velikokrat premajhna za vse, ki bi želeli prisostvovati. Udeležba je množična tudi na zborih krajanov, kar je v primerjavi z večino drugih krajevnih skupnosti prava redkost.

»Morda je to še dokaz več, da so tukajšnji ljudje odprtega značaja, družabni, ni jim vseeno, kako živijo in k boljšemu življenju so pripravljeni tudi sami pripomoči,« sta še povedala naša sogovornika.

Sonja Nered

100 let Marije Marion

(Pre)hitro, je minilo

Sredi meseca septembra je Marija Marion iz Milčinskega 16a praznovala 100. rojstni dan. Ob tej častitljivi obletnici se je še posebej razveselila obiska predstavnikov krajevnne skupnosti Hinko Smrekar, ki so ji zaželeli še obilo zdravja.

Marija Marion je bila rojena v Desklah pri Anhovem kot najstarejša izmed 8 otrok v revni kmečki družini. Že v zgodnji mladosti je morala poprijeti za delo, s 16 leti pa je odšla k teti v Gorico in delala pri njej. Leta 1906 se je poročila z železničarjem Dominikom. V

zakonu sta se jima rodila hčerka Karmela in sin Edvard, v Šiško pa sta se preselila že pred 1. svetovno vojno.

Marija je vseskozi gospodinjala, vzgajala otroke in nobeno delo ji ni bilo odveč. Mož ji je umrl leta 1962, pred desetimi leti pa jim je uspelo zgraditi skromen dom, v katerem sedaj živita s hčerko Karmelo, pri tem pa jima je veliko pomagal sin Edvard, ki živi v Ameriki, vendar mamo Marijo vsako leto obišče.

Marija še redno prebira časnike, gleda TV, rada pa tudi kaj postori po hiši in na vrtu. Ne more prehaliti vzorne skrbi hčerke, saj pravi, da ji lepše ne bi moglo biti. Z zdravjem nima posebnih težav, saj je navajena skromnega življenja, pa tudi pri hrani ni bila nikoli izbirična. Veliko je sadja in zelenjave, tudi meso, po kosilu pa ji prija skodelica prave kave. Še vedno spremlja vse dogodke okoli sebe in jih po svoje komentira. Da pa je dočakala 100 let, kar ne more verjeti, saj pravi, da se počuti veliko mlajšo. Rada bi zdrava dočakala še kakšno leto. To smo ji po prijetnem klepetu zaželeli tudi mi.

Brane Praznik

Lovci LD Vodice so dobri gospodarji lovišča

Med vodiškimi lovci

Prvo nedeljo v oktobru so v večini slovenskih lovskih družin začeli s skupnimi jesenskimi lovi, ki jih imenujejo tudi brakada. Na skupnih lovih, ki jih praviloma opravljajo do konca decembra, lovijo predvsem malo divjad. Pod skupno ime mala divjad štejejo v glavnem štiri živalske vrste: zajca, jerebico, fazana in prepelico. K tem skupinam po velikosti štejejo še: kune, golobe, kljunače, ujele itd. Skupni lovi so izredno prijetna doživetja, hkrati pa tudi zahtevno lovno-gojitveno opravilo.

Člani lovske družine iz Vodice so se na letošnje skupne jesenske love zelo skrbno pripravili. Vodje lovov so pripravili celo narisane načrte, na katerih so narisali naloge in razmestitve strelcev na pogonih, naloge gonjačev s psi in število pogonov. Poleg načrtnega lova pa vodiški lovci dosledno spoštujejo tudi pravila vedenja in obnašanja, ki na skupnih lovih pridejo še posebej do izraza. V tem so lahko za

zglede marsikateri slovenski lovski družini.

Kot je bilo že omenjeno, je skupni lov tudi gojitveno zelo zahtevno opravilo. Vodiški lovci niso streljaji in ne streljajo vso malo divjad. Vse vrste male divjadi imajo skoraj preštete in natančno vedo, katere je v lovišču preveč in katere je premalo. Fazanov sicer v lovišču ni preveč, na nekaterih delih celo premalo, zato ga vlagajo, kot temu pravijo lovci. V drugih delih lovišča pa je fazan precej gosto naseljen in morajo poskrbeti, da ni porušeno naravno ravnotežje. Prav skrb za ravnotežje med divjadjo namenljajo največ skrbi, kajti zaradi spremenjenih naravnih pogojev se je naravno ravnotežje že z davnaj porušilo (zgodnja košnja, veliki nasadi poljščin brez meja in grmičevja, gnojenje z umetnimi gnojili...).

Prvi jesenski lov vodiških lovcev je uspel: ker so ga dobro pripravili, ker vedo, kaj je naloga lovcev, ker so med seboj veliki prijatelji, ljubitelji narave in gojitelji živalskega sveta ter navsezadnje predvsem zato, ker uspeha lova ne merijo z odstreljeno divjadjo.